

FRANCIJA MISLI NA MIR

Anglija bo tudi brez Francije

nadaljevala vojno

V DESETIH DNEH BO FRANCIJA
NA KOLENIH — PRAVIJO NEMCI

Ko se nemška armada pomika po pariških bulvardih, napovedujejo nacistični voditelji, da bo Francija v desetih dneh na kolenih morala podpisati separatni mir. Montmedy, silna trdnjava v Maginotovi črti, je padla. V okolici Saara so Nemci pričeli razbijati Maginotovo črto. Poleg Montmedyja so zavzeli še Vitry le Francois ter so prišli v Argonski les severozapadno od Verduna.

Ker pa so prišli Nemci Francozom za hrbet, Francozi ne bodo mogli braniti Maginotove črte, kajti topov ne bodo mogli obrniti nazaj, ker so vsi namenjeni v Nemčijo.

Kot pravi poročilo iz Londona, je Anglija zadovoljna z vsakim sklepom, ki ga napravi Francija glede svoje obrambe. Ako sklone z Nemčijo separaten mir, se bo Anglija še dalje sama bojevala z Nemčijo.

Angleška vlada je v pričetku tedna dovolila Franciji kot svoji zaveznici, da more v vojaških, kakor tudi v političnih zadevah ukreniti, kar se ji zdi primerno, kajti kritični položaj Francije ji je znan. Stavila pa je samo pogoj, da o tem odloči vrhovni poveljnik general Maxime Weygand.

NEMCI KORAKAJO PO CHAMPS ELYSEESU

Včeraj je nemška armada vkorakala v Pariz. Najprej so prišli v mesto blatni in zaprašeni tanki, njim so sledile oklopne divizije, nato pa infanterija. Ko so Nemci korakali po Champs Elysees, so Parižani, kolikor jih je še ostalo v mestu, stali ob strani, resnega, jeznega obraza in — jokali. Vse trgovine so bile zaprte. "Mesto svetlob" je bilo prvič zavzeto po letu 1871.

Na Eifelovim stolpu je zavihrala svastika zastava.

VELIKANSKO VESELJE V BERLINU

Berlinčani so bili pijani veselja, ko je prišla vest, da je padl Pariz. Hitler je ukazal en četrt ure zvoniti po celi Nemčiji. Nacistične zastave bodo vsepo vsod razobešene tri dni.

Nemci pravijo, da je padec Pariza gospodarsko in moralno katastrofalen za Francijo in je z njim končana druga faza vojne. Prva faza je bila bitka v Flandriji. Tretja faza pa, kot pravi nemško vrhovno poveljstvo, prihaja sedaj in ima namen zasledovati in uničiti celo francosko armado.

PRISTANIŠČE HAVRE PADEL

Nemško vrhovno poveljstvo je tudi naznanilo, da je nemška armada vkorakala v najvažnejše francosko pristanišče—Havre.

Z zavzetjem Havre so Nemci pridobili nadaljnjih 100 milj obrežja ob Rokavskem prelivu. Iz Havre prodira desno nemško krilo proti Cherbourgu, ki je drugo najvažnejše francosko pristanišče. S tem bo Francija še bolj odrezana od Anglije, Nemčija pa bo imela nadaljna oporišča za svoj napad na angleške otoke.

Fronta od Havre do Rene je sedaj dolga 300 milj, kot leti vrana, kakor pravijo Nemci.

Francoska vlada se je preselila iz Toursa dalje proti jugu in najbrže v Bordeaux, kjer je bila tudi nekaj časa v svetovni vojni.

RAZNI VOJAŠKI IN POLITIČNI STROKOVNJAKI (UGIBAJO, KAJ NAMERAVA FRANCIJA STORITI TE DNI

Jugoslavija ne bo izpustila Stojadinovića

Nemški poslanik zahteva izpustitev Stojadinovića. — Cvetković ostane na krmilu vlade.

Sinoči so se napričakovano pojavile vesti, da bo nekdanji jugoslovanski ministrski predsednik dr. Milan Stojadinović, ki je velik prijatelj Nemčije in Italije, v kratkem izpuščen iz internacije v mali srbski vasi Karani, kjer ga dan in noč ne prestopa straža 20 orožnikov. Ta vest pa nima resnične podlage. Znano je, da je nek zastopnik kraljevega namestnika kneza Pavla obvestil Stojadinovićevo družino, da bo Stojadinović kmalu izpuščen na svobodo. Stojadinovićevo družino pa je dobro vedela, da bi Stojadinovićevo izpustitev pomenila padec Dragiša Cvetkovićeve vlade.

Na sinočni kabinetni seji je bilo sklenjeno, da Cvetković še dalje ostane na krmilu vlade, saj začasno, vsled česar je Stojadinovićevo družino uverjena, da bo Stojadinović še dalje ostal interniran.

Nemški poslanik že dolgo časa pritiska na jugoslovansko vlado, da izpusti Stojadinovića in zahteva, da bo vključen v vlado, ki bo prijazna osi Rim-Berlin. Jugoslavija pa noče premeniti svoje politike, dokler položaj v Sredozemlju ni razčiščen in ker se tudi zaveda, da bi prišlo do notranjega kritičnega položaja, ako bi bil Stojadinović na svobodi, kajti Hrvatje ga surotno sovražijo. Ministrski podpredsednik dr. Vladimír Maček bi rajše odstopil, kot pa bi bil v vladi s svojim največjim sovražnikom Stojadinovićem.

TURČIJA SKLENILA POGODBO Z NEMČIJO

Turčija je včeraj sklenila z Nemčijo trgovsko pogodbo, po kateri bo za svoj tobak dobivala od Nemčije razne stroje.

Ta pogodba je v politični svet padla kot bomba. Toda turški uradni krogi pravijo, da je bila pogodba sklenjena z odloženjem zaveznikov in vsled nje zveza Turčije z Anglijo in Francijo ni prav nič omajana. Blago, ki bo izmenjavano med obema državama, bo predstavljalo vrednost \$14,280,000.

Po turškem zatrdilu pogodba nima nikakega političnega ozadja, vendar pa tuji diplomati sklepajo, da Turčija v do glednem času še ne bo šla v vojno na strani Anglije in Francije proti Nemčiji in Italiji.

FORD BO IZDELOVAL LETALA

Fordovi inženirji so preštudirali najnovejši armadni zasledovalni aeroplan. — Letala bodo samo za obrambo.

Edsel Ford, sin znanega industrijalca Henryja Forda, se je posvetoval z Williamom S. Kndsenom, ki mu je v narodni obrambni komisiji poverjena kontrola nad produkcijo.

Izjavil je, da njegova družba lahko izdela poleg avtomobilov še tisoč letal na dan.

Fordovi inženirji so natančno proučili armadno zasledovalno letalo—Curtiss P40 — ter ga smatrajo primernega za produkcijo v masah. Fordova družba zamore začeti izdelovati letala takoj, ko dobi od vlade naročila.

P40 letalo ima samo en motor in lahko leti z naglico 367 milj na uro.

V Detroitu je rekel Henry Ford časnikarjem:

— V teku šestih mesecev lahko začnemo izdelovati tisoč zasledovalnih letal na dan. Toda porabiti se jih bo smelo samo za obrambo. Nova letala ne bodo rivetana, pač pa varjena. Vse potrebno orodje bo mogoče napraviti v novi Fordovi "tool and die" tovarni. Ko bomo enkrat začeli izdelovati letala, jih bomo izdelovali vedno.

NEMCI PRIČELI RAZBIJATI MAGINOTOVO ČRTO

Takoj po osvojitvi Pariza se je nemška armada razdelila; en del nadaljuje svoje prodiranje proti jugu, drugi del pa se je obrnil proti zahodu — proti Maginotovi črti. In prvi sunek je bil v Argonski les, kjer je bilo slavno bojišče ameriške armade v svetovni vojni.

LE HAVRE PADEL

MAGINOTOVA ČRTA JE V NEVARNOSTI

Zadoščenje Ameriški Delavski Federaciji

Ugleden unijski voditelj bo imenovan za posredovalca med Belo hišo in Ameriško delavsko federacijo. — S tem bo dano Greenu zadoščenje, ker je izbral Roosevelt Hillmana v obrambno komisijo.

Iz zanesljivega vira se je zvedelo, da bo enkrat te dni imenovan Daniel J. Tobin, predsednik AFL unije razvalcev, za nekakšnega posredovalca med Belo hišo in Ameriško delavsko federacijo.

Tobin načeluje eni največjih unij ter je znan kot zmeren in skrajno preudaren unijski uradnik.

Ko je predsednik Roosevelt predložil kongresu svoj narodno obrambni program, je skoro istočasno imenoval tudi obrambno komisijo, sestojčo iz sedmih članov. V komisiji so zastopani poleg vlade vsi razredi ameriškega prebivalstva, namreč, kapitalisti, delavci in konsumentje.

Kot zastopnika delavstva je imenoval predsednik Sidneya Hillmana, podpredsednika Lewisovega kongresa za industrijalno organizacijo.

To je zelo zbudilo člane izvršilnega odbora Delavske federacije.

Podpredsednik Woll je očitno predsedniku, da ni storil prav, ker je pri imenovanju delavskega zastopnika prežrl Delavsko federacijo, češ, da je Federacija res delavska in ameriška ustanova, dočim se v CIO zbira komunisti ter da nima CIO niti polovico toliko članov kot jih ima Federacija.

Imenovanje Tobina ne bo sli-

mo pomirilo razburjenih duhov, pač je pa tudi važno z drugega stališča. Tobin namreč ni tako trdovraten kot sta naprimer Green in Woll, pač je pa pri vsaki mogoči priliki priporočal slogu v ameriškem delavskem gibanju in je pripravljen vsak hip ponuditi CIO roko v spravo.

Kot posredovalec med Belo hišo in Federacijo se bo Mr. Tobin gotovo prizadeval doseči splošno zaželjen cilj — pobotanje med Federacijo in pa CIO.

Kot posredovalec, bo Mr. Tobin posloval ločeno od Mr. Hillmana, ki bo kot član obrambne komisije imel poseben delokrog. Navzlic temu bo pa od časa do časa med njima sodelovanje potrebno, in pri takih prilikah se bo Hillman lahko zanesel na Tobinovo pomoč in sodelovanje.

Nedavno je bil v Beli hiši William Green, predsednik AFL, ki je izrazil predsedniku svoje nezadovoljstvo z imenovanjem Hillmana.

Daniel J. Tobin je že tekom svetovne vojne zastopal delavstvo pri marsikakšni uravnarji ter je bil po vojni član Wilsonove industrijalne konferen- ce. Leta 1932 in 1936 je bil načelnik delavskega odseka narodnega demokratskega kampanjskega odbora. Star je 65 let.

— Vse kaže, da se bo vsled masne produkcije nezaposlenost kmalu zmanjšala in da se nam v doglednem času ne bo treba več baviti s tem težavnim problemom. Prej ali slej se moramo odločiti, da mora biti zaposlen sleherni, ki želi delati ter je zmožen za delo in da je vsak delavec upravičen do udobnega življenja. To mora biti naš cilj in moramo namreč vsi sile, da ga dosežemo.

— Predsednik Roosevelt je predlagal, naj bi Amerika zgradila vsako leto petdeset tisoč letal, ki naj bi bila namenjena v prvi vrsti v obrambne svrhe. Za to ogromno produkcijo je treba sestaviti potrebne načrte. Treba se bo pač podati z vsimi silami na delo. Gledati moramo v bodočnost in pozabiti preteklost.

PRODUKCIJA BO ZMANJŠALA NEZAPOsLENOST

Če bodo Združene države res zgradile vsako leto petdeset tisoč letal, pravi znani inženir, bo kmalu konec nezaposlenosti.

V Delavskem inštitutu Rutgers univerze v New Brunswicku, N. J., je govoril Morris L. Cooke, philadelphijski inženir ter bivši načelnik Rural Electrification administracije.

Dejal je, da je ameriška produkcija avtomobilov stopnjevana naraščala ter je bila v so- glasju s povpraševanjem po novih karah. Istotako je bilo z letali. Spočetka so bila letala v Ameriki redka prikazani, do- čim jih zdaj izdelujejo že pet- sto vsak mesec.

Windsorjevga pilota pogrešajo

V poročilih z bojišča je bilo med pogrešanimi ime H. M. Mellora, ki je bil zrakoplovni adjutant in pomožni pilot angleškega vovojde Windsorja, ko je bil slednji še angleški kralj. Mellor velja za enega prvih angleških letalskih strokovnjakov.

Splošno mnenje...

WHEELERJEVA IZJAVA

Demokratski senator Burton K. Wheeler iz Montane je rekel včeraj: — Z demokratsko stranko nočem prekiniti vezi, toda prekinil jih bom takoj kakor hitro se bo prelevila v vojno stranko. Vsakemu predsedniškemu kandidatu, ki nas bo skušal potegniti v vojno, bom odločno nasprotoval.

— Zdi se mi, da so vsi senatorji mojega mnenja, — je dejal. — Naj si angleško časopisje predsednikov govor tolmači tako ali tako, mi ne bomo več poslali ameriških fantov in moč v Evropo, da bi bili tam postreljeni ali da bi se vrnili domov pohabljeni in blazni. Nedavno je rekel neki senator v tej zbornici, da je čas, da se Amerika prebudi. Tudi jaz mislim, da je že skrajni čas. Predvsem naj se pa prebude ameriške matere, ameriška mladina in ameriško delavstvo. Izjaviti bi bilo treba, da pretežna večina senatorjev ne bo glasovala za vojno in da Amerika ne bo šla v vojno.

Predsednik—diktator?

Polkovnik Theodore Roosevelt, ki je republikanec ter s predsednikom le v daljnem sorodstvu, je izjavil včeraj: — Predsednik Roosevelt stremi po diktaturi enega moža. Ob času hude krize bo poslal kongresnike domov in bo sam vodil vlado.

Prihodnje leto ne bo svetovne razstave

Newbold Morris, predsednik newyorškega občinskega sveta, je rekel prejšnji teden, da bo svetovna razstava najbrž odprta do leta 1943. Harvey D. Gibson, predsednik nadzornege sveta newyorške razstave, je pa izjavil, da prihodnje leto ne bo več razstave. Že zdaj delajo načrte, kako jo bodo jeseni podrli. Razstavišče bo izpremenjeno v velik park.

Prijateljski odnosi med Zdr. držav. in Brazilijo

Ameriški državnik tajnik C. Hull je izjavil, da so odnosi med Združenimi državami in Brazilijo bolj prijateljski kot so bili kdaj prej. Ta njegova izjava se je predvsem tikala zadnjega govora brazilskega predsednika Vargasa, o katerem se je splošno domnevalo, da je naklonjen evropskim diktaturam.

Dosti rekrutov

Col. Lloyd B. Magruder, naborni častnik za ozemlje, iz katerega se rekrutira drugi ameriški armadni zbor, je rekel, da se v zadnjih dvajsetih letih ni še noben dan prijavilo toliko nabornikov, kot se jih je v turek, torej dan po vstopu Italije v vojno.

— Ko smo prej vprašali nabornike, — je rekel Magruder, — čemu žele stopiti v armado je skoro sleherni odgovoril, da se želi izučiti kakšnega rokodelstva ali da bi rad videl svet. Zdaj pa skoro brez izjeme odgovarjajo! — Zato, ker želim braniti domovino.

"GLAS NARODA"

(VOICE OF THE PEOPLE)

Owned and Published by Slovene Publishing Company, (A Corporation).
Frank Baker, President; J. Lapeha, Sec. — Place of business of the
corporation and address of above officers: 216 WEST 18th STREET,
NEW YORK, N. Y.

47th Year

"Glas Naroda" is issued every day except Sundays and holidays. —
Subscription Yearly \$6.—. Advertisement on Agreement.

Za celo leto velja list za Ameriko in Kanado \$6.—; za pol leta \$3.—;
za četrt leta \$1.50. — Za New York za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.
Za inostranstvo za celo leto \$7.—; za pol leta \$3.50.

"GLAS NARODA" IZHAJA VSAKI DAN IZVEMŠI NEDELJ
IN PRAZNIKOV

"GLAS NARODA," 216 WEST 18th STREET, NEW YORK, N. Y.
Telephone: CHelsea 3-1242

POMAGAJTE nam IZBOLJŠATI
LIST o tem, da imate vedno VNAPREJ pla-
čano naročnino. Časopis mora odgovarjati po-
trebi časa. Vsak cent prihranjen pri terjatvi, je
namenjen za IZBOLJŠANJE LISTA.

KDO JE KRIV?

Kdo je kriv obupnega položaja, ki je zavlada v Evro-
pi? Zdi se, da pade glavna krivda na majhne evropske dr-
žave, ki niso pravočasno sklenile z Anglijo in Francijo močne
vojaške zveze. Ako bi bila med Anglijo in Francijo na eni
strani ter s skandinavskimi, podonavskimi in balkanskimi dr-
žavami na drugi strani močna vojaška zveza, bi naciji ne
stali danes v Parizu ter bi ne ogrozili Londona in angleškega
otočja.

Po zatrdilu nekaterih pa pade krivda tudi na ameriški
senat, ki ni po svetovni vojni uveljavil odredbe, katera bi za-
jamčila trajen mir evropskim narodom.

Kot je vsem še dobro v spominu, je odšel predsed. Woo-
drow Wilson v Pariz, da pomaga sestavljati povojne pogodbe
in da vresniči svoj načrt glede Lige narodov. Ko se je vrnil
v Ameriko, je zadel na odpor republikanskih senatorjev John-
sona, Lodge-a, La Folletta in drugih, ki so pregovorili kon-
gres, da je zavrnil vsak stik z Ligo narodov in preprečil ame-
riško sodelovanje z zavezniki.

Poleg Lige narodov je predsednik Wilson predlagal
angleško-ameriško pogodbo kot nadaljno jamstvo za zaščito
Francije. London in Washington bi se po tej pogodbi zave-
zala priskočiti Franciji na pomoč v slučaju nadaljnjega nem-
škega napada.

Wilson se je za to pogodbo predvsem vsled tega zave-
mal, da bi odvrnil Francijo od njenega sklepa, — da mora
zasesti levi breg Rena.

Francoski ministrski predsednik Clemenceau je zahte-
val okupacijo Porenja, češ, če se to ne bo zgodilo, bo Nemci-
ja po dvajsetih ali tridesetih letih zopet napadla Francijo.
Wilson je skušal prepričati Clemenceau-a, da bo Liga
narodov nudila to garancijo, toda Clemenceau ga je zavrnil z
besedami: — Vi imate preveč zaupanja v nepreizkušeno dete,
ki je plod vaših možgan.

Naposled so se sporazumeli: angleško-ameriška pogodba
naj zaščiti Francijo. Za tozadevno idejo ni bilo prav posebno
lahko pridobiti Lloyd George-a, tedanjega angleškega mini-
strskega predsednika. Spočetka je priterjeval svojim franco-
skim tovarišem, da bo treba korakati v Berlin ter tam dikti-
rati mir.

Po dva tedna trajajoči vroči debati se je velika četvori-
ca pariške konference — Wilson, Clemenceau, Lloyd George
in Orlando — sporazumela glede gori omenjenega predloga.
Toda ko se je vrnil Wilson z njim v Združene države so ga
republikanci porazili, kot so že prej porazili njegov načrt gle-
de sodelovanja z Ligo narodov.

Za predlagano pogodbo je bilo v Kongresu kaj malo
zanimanja. Celo Wilsonovi prijatelji se niso nič kaj toplo za-
vzeli zanj.

Če bi bil ameriški kongres leta 1919 odobril tisto po-
godbo, bi danes ne bilo nove vojne v Evropi. Če bi bila Ame-
rika članica Lige, bi bila Liga dosti močnejše sredstvo za
vzdržanje miru in za zaščito malih narodov.

Francija bi imela v času potrebe zanesljivega prijate-
lja, prijatelja, ki bi pomagal vzdržati ravnotežje sil v Evro-
pi, ki bi navdal majhne evropske narode z zaupanjem in bi
pravočasno preprečil rastoči vpliv diktatorjev.

V tistem času je malokdo domneval, da se bo usoda ci-
vilizacije — njihove civilizacije in naše — odločala na fran-
coskem bojišču.

Danes so začeli Amerikanci uvidevati, da zamorejo za-
dostiti svojim dolžnostim napram Združenim državam, edi-
nole če pomagajo poraziti temne sile v Evropi.

MOŽ BREZ PRSTNEGA ODTISA

(Znanost daktiloskopije je z
odkritjem "moža brez prstnih
odtisov" dobila hud sunek.
Mož, ki se lahko roga izkuš-
nam policijskih oblasti in si-
ger v mestu Daringtonu v Juž-
ni Karolini, imenuje se Law-
son.

Ipo naključju je pred krat-
kim ugotovil, da ne pušča
njegovih prstih nobenega tipi-
čnega odtisa, kakor prsti vseh
drugih ljudi. Strokovnjaki so

potem isto tako brez uspeha
skušali z vsemi znanimi me-
todami dobiti Lawsonove prst-
ne odtise.

Tujezemci pri Panamskem kanalu

Površna preiskava je dognala,
da je pri Panamskem kana-
lu zaposlenih najmanj 350 ino-
zemcev, predvsem Nemcev.

Mornariške in vojaške obla-
sti čakajo navodil iz Washing-
tona, kaj naj stori z njimi.

Iz Slovenije

NI BIL ZLOČIN.

70-letni posestnik Jožef Her-
man iz Sv. Tomaža pri Ormo-
žu je umrl nenadne smrti. Za-
radi sumljivih govoric so oro-
žniki sporočili zadevo sodišču,
nakar je sledila obdukcija
trupla nenadno umrlega po-
sestnika. Pri obdukciji pa so
ugotovili, da je bil sum zloči-
na neupravičen in da je umrl
Herman naravne smrti. Pod-
legel je posledicam vnetja tre-
bušne mreže.

OGENJ V SAVLJAH.

Nedavno je začelo goriti go-
spodarsko poslopje posestni-
ka Jožefa Šublja v Savljah.
Plameni so švigili iz hleva,
nato pa se je ogenj razvil na
drvarnico in na pod in je vse
poslopje pogorelo do tal.

ŽRTEV STRELE.

40-letna posestnica Helena
Tratela iz Pušencev pri Ormo-
žu je delala popoldne na svoji
njivi. Medtem so zastrli ne-
bo gosti, temni oblaki, kmalu
zatem je bliskalo in grmel.

Ko se je vili plaha, je hotela
Tratela s polja. Tedaj pa je
udarila strela vanjo. Re-
vica je bila pri priči mrtva.
Njeno telo je bilo vse ožgano.
Ker je dolgo ni bilo domov,
so jo svoji sli iskat. Našli so
jo mrtvo na polju, odkoder so
jo prinesli na mrtvaški oder.

GLUHONEMOST JE HLINIL.

(Nedavno je prišel v Radeče
36-letni Ferdinand Štraus z
Jesenice na Gorenjskem. Hodil
je od hiše do hiše in hlinil glu-
honemega ter s tem vznemljal
usmiljenje pri dobronamernih lju-
deh. Prodajal je nogavice in
gorske cvetlice planinke, pri-
tem pa so mu dajali tudi mi-
lodare, brezplačno hrano in
prenočišče. Gluhonemost je
znan simulirani tak izborni,
da mu je bil to že od leta 1924
pridobitni poklic, ki mu je ne-
sel menda prav dobro.

Ko so ga aretirali, je privile-
kel iz suknjice listič, na ka-
terem je bilo napisano s pisal-
nim strojem, da mora skrbeti
za svojo staro mater in štiri
otroke. Pri njem so kasneje
našli drugi list, da mora skr-
beti za mater in sestrico in dva
mala brata. Zanimivo je, da
je poskusil s simuliranjem tu-
di na orožniški postaji. Mislil
da ga komandir ne pozna, je
na v-sako vprašanje samo na
široko odpiral usta ter kazal
s prsti. Slednjič, ko je oro-
žnik ostro nastopil, se je zgodil
čudež. Štraus je — izprego-
voril: "Pustite me, saj sem na
pošten način prodajal nogavi-
ce!"

Ker je Štraus sleparil in ker
so pri njem našli nad 600 pla-
nink, ki so kot gorske cvetlice
zaščitene po odredbah zakona,
je bil izročen sodišču v Ra-
deče.

POŽAR UNIČIL LEPO DOMAČIJO.

Ponoči je pogorela v vasi
Straža sv. Valentina blizu Kr-
škega domačija 64-letnega po-
sestnika M. Vidoviča. Ogenj
je prva opazila posestnica sa-
ma. Iz Rake so prihiteli gasil-

GOZDARJI, POZOR!

Rabimo gozdarje beliti pulp.
Plača od korda je \$4.25. Ko-
gar veseli, lahko takoj pride,
ali pa naj piše za pojasnila na:
F. OBREZA, c. of H. Bonon
Camp, MEADOWS, N. H.

(2x)

SREDIŠČE ZA
SLOVENSKE FONOGRAFSKE
PLOSČE. — Pliše na ozbilj.
J. MARŠIČ, INC.
424 W. 43 Street New York

ci z motorno brižgalno, ki so
komaj rešili hišo, vsa druga
poslopja so pa pogorela. Po-
sestnica je dobila pri reševa-
nju hude opekline, da se je mo-
rala zateči v krško bolnišnico.
Škodo so ocenili sosedje na o-
kroglo 100,000 dinarjev, bo pa
gotovo še večja.

SMRTNA NESREČA.

V prijaznem zaselku Pol-
ljanske doline v Srednjem br-
du, kjer so kopali svoje dni
bakreno rudo in kjer imajo še
sedaj topel vrelec, se je pri-
petila nesreča, katere žrtev
je posetel 60-letni domačin
Anton Mezek.

Mezek je bil namenjen v
gozd podirati bukve. Preden
se je odpravil v gozd, se je
ustavil pri sosedu Francetu
Colji, in ga prosil, naj gre z
njim, da bi mu pomagal. Buk-
ve sta začela podirati na kra-
ju, ki mu pravijo domačini Na-
malinah. Prava bukev je bila
posekana, pa ni padla. Zatak-

RADIO PROGRAM

Jugoslovanske pesmi

Vsak ponedeljek od 8 do 8.15
zvečer na postaji WBNX
(1350 kc.)

Slovensko, hrvatsko in srbsko
petje.

Pošljite pisma na: Jerry Ko-
privšek, Jr., Station WBNX,
New York, N. Y.

mila se je za sosednjo bukev.
Meneč, da bo tako najbolje šlo,
sta požgala tudi drugo bu-
kev. Čimista pričeli obe dre-
vesi padati, sta odskočila Co-
lja in Mezek vsak na svojo
stran. Kdo vendar bi bil slu-
til kaj hudega? Nesreča pa
je hotela, da je vprav med pa-
danjem dreves močno poteg-
nil veter in v hipu je zasukalo
eno bukev tako, da je začela
padati vprav tja, kamor se je
bil umaknil Mezek. Preden si
je nesrečni Mezek sploh mo-
gel pomagati, je že padlo tež-
ko drevo z vso silo nanj. Bu-
kev je zmečkala Mezku prsi
koš in je bil na mestu mrtev.

Peta kolona

Ta novi izraz, ki ga danes ču-
tamo v vseh časopisih, ki ga
čujemo iz ust politikov in dr-
žavnikov in ki je postal važen
del sodobnega izrazoslovja, je
nastal v teku zadnje dobe, v
kateri se je vojna doktrina
lotila zelo nenavadnih taktič-
nih sredstev.

Vsi vemo, da pomeni "peta
kolona" onega nevarnega
skritega sovražnika, ki pod
miroljubno krinko turista, go-
spodarskega strokovnjaka, tr-
govskega potnika, ali celo de-
lavca, na kulturnem zbližanju
narodov opravlja črni posel
ogledništva, izdaje, prevratne
propagande, včasih pa se po-
nekod izpremeni čez noč v pri-
padnika sovražne vojske, ter
strelja v hrbet branilcem dr-
žave, kjer je dotlej vžival go-
stoljubje, pravno varnost, in
imel tudi prav lep stranski za-
služek. Ta izraz je še čisto
mlad, vendar vemo o njego-
vem nastanku takisto malo,
kakor da bi se bil izoblikoval
v pradavnih časih.

Nekateri pripisujejo njegov
nastanek zadnji španski dr-
žavljanski vojni. Baje ga je
prvi uporabil branitelj Mad-
rida, general Miaja. Ko je
njegov nasprotnik general
Franco prvič z velikimi silami
napadel Madrid, je razdelil
svojo vojsko na štiri kolone in

jim določil pravce in cilj na-
pada. Miaja je proti Franko-
vi vojski takisto postavil štiri
kolone, obenem pa je zvedel,
da se madridski frankisti pri-
pravljajo, da bi med napadom
v mestu samem izzvali nerede
in nemire ter s tem oslabili ali
celo onemogočili učinkovito
obrambo mesta. Tedaj je ge-
neral Miaja baje dejal: "To-
variši, nevarna nam je zelo tu-
di peta kolona, ki se giblje
med nami, prisluškuje, saboti-
ra in seje nezaupanje. Najprej
bom udaril po tej peti koloni.
Branitelj Madrida je dal polo-
viti vse sumljivce ter jih od-
praviti iz mesta. V nasled-
njem je izraz "peta kolona"
postal domač ter je prešel v
vsakdanjo uporabo.

Kontaj pa je neko v pari-
ških listih čitateljem razložil
nastanek tega izraza, se je
"Daily Mail" oglasil z zatrdi-
lom, da je izraz peta kolona
precej starejši in da ga je prvi
uporabil neki ruski general še
pod carjem. Ime generala je
prišlo v pozabo, toda angleški
list zagotavlja, da je ta nezna-
ni general nekoč na vprašanje,
iz kakih čet obstoji njegova
vojska, odgovoril: "Iz štirih
kolon: konjenice, topništva,
pehote in pionirjev. Imam pa
tudi peto kolono, to je obšir-
na mreža moje tajne policije."

DARILNE POŠILJATVE

v JUGOSLAVIJO in ITALIJO

100 DIN.	—	\$ 2.30
200 DIN.	—	\$ 4.40
300 DIN.	—	\$ 6.50
400 DIN.	—	\$ 8.50
500 DIN.	—	\$ 10.25
1000 DIN.	—	\$ 20.—
2000 DIN.	—	\$ 39.—

V DINARJIH

V LIRA H

100 LIR.	—	\$ 5.90
200 LIR.	—	\$ 11.50
300 LIR.	—	\$ 17.—
500 LIR.	—	\$ 28.—
1000 LIR.	—	\$ 39.—

Ker zaradi položaja v Evropi parniki ne-
redno vozijo, tudi za izplačila denarnih
pošiljatev vzame več časa. Zato pa onim,
ki žele, da je denar naglo izplačan, pri-
poročamo, da ga pošljejo po C A B L E
ORDER, za kar je treba posebej plačati
\$1.—.

Vašci razmer v Evropi ni mogoče v Jugoslavijo in
Italijo nakazati denarja v DOLARJIH, temveč samo
v dinarjih oz. lirah. Isto velja tudi za vse druge ev-
ropske države.

SLOVENIC PUBLISHING CO.

:: : POTNIŠKI ODDELK :: :

216 West 18th Street, New York

Peter Zgaga

Poštenost je poglavitno na-
čelo vsakega trgovskega po-
djetja, toda pojmi o pošteno-
sti so različni, kot boste raz-
videli iz naslednjega primera:
Podjetniku, ki je imel dobič-
kanošno podjetje, je zmanjka-
lo kapitala. Začel je iskati
kompanjona z denarjem in ga
je slednjič res dobil.

— Vse bo lepo in dobro, —
mu je rekel, — če bova pošte-
na. Poštenost mora biti naji-
no najvišje načelo. Skrajna
poštenost.

— Naprimer? — je hotel ve-
deti kompanjon.

Podjetnik mu je takole po-
jasnil:

— Včas se bo zgodilo, da
bom odpotoval po trgovskih o-
pravkih in v takem slučaju
boš ti vodil podjetje. In mo-
goče se bo zgodilo, da bo ta ali
oni odjemalec po pomoti več
plačal, kot je dolžan. Dolžan
bo mogoče dvesto dolarjev, po-

slal jih bo pa devetstopen-
set. V takem slučaju se spo-
dletja, toda pojmi o pošteno-
sti so različni, kot boste raz-
videli iz naslednjega primera:
Podjetniku, ki je imel dobič-
kanošno podjetje, je zmanjka-
lo kapitala. Začel je iskati
kompanjona z denarjem in ga
je slednjič res dobil.

— Vse bo lepo in dobro, —
mu je rekel, — če bova pošte-
na. Poštenost mora biti naji-
no najvišje načelo. Skrajna
poštenost.

— Naprimer? — je hotel ve-
deti kompanjon.

Podjetnik mu je takole po-
jasnil:

— Včas se bo zgodilo, da
bom odpotoval po trgovskih o-
pravkih in v takem slučaju
boš ti vodil podjetje. In mo-
goče se bo zgodilo, da bo ta ali
oni odjemalec po pomoti več
plačal, kot je dolžan. Dolžan
bo mogoče dvesto dolarjev, po-

Včas je veljalo načelo, naj
bosta fant in dekle, če se vz-
meta, iste starosti, ali naj bo
p a ženin tri ali štiri leta sta-
rejši od neveste. Taki zakoni
da so naprimernejši. In je še
danes tak, če ni denarja
vmes. Denar pa seveda vse na
glavo postavi, in niso redki
slučaji, ko se osemnajst ali
dvačletno dekle poroči z mo-
žem, ki bi bil prav lahko njen
stari oče. Če bi bila ona boga-
ta, on pa revn, bi se to seve-
da ne zgodilo, zgodi se pa, če
je ona revna in prebrisana, on
pa bogat.

Nedavno se je vršil pred so-
diščem značilen proces. Osem-
najstletna žena je tožila svoje-
ga bogatega moža za ločitev
zakona. Komaj mesec dni sta
bila poročena.

Zapeljiva, mlada tožiteljica
je pripovedovala: — Pod na-
pačnimi pretvezami me je
spravil v zakon. Nalagal me je,
grdo nalahal. Če bi vedela re-
snico, bi se nikdar ne poročila
z njim.

Sodnik je hotel vedeti po-
drobnosti, in ona mu jih je po-
vedala: — Rekel mi je, da je
star tridesedemdeset let. In
povedal mi je, da ima srčno
napako ter da so mu zdravniki
prisodili le še nekaj mese-
cev življenja. Prosil me je, naj
mu osladim zadnje dneve in
naj postanem njegova žena.
Tolažila sem ga, da ni tako
hudo, da zgleda dosti mlajši
za svoja leta in da bolezen
skorogotovo ni tako huda kot
misli on in kot pravijo zdrav-
niki. Smilil se mi je in sem ga
vzela.

— In? — je poizvedoval
sodnik.

— Zdad sem pa zvedela, da
ni star tridesedemdeset let,
pač pa samo šestdeset in da je
zdrav ko riba. Prosim vas, lo-
čite me od tega nesramnega
sleparja.

Vedno ob tem času se spo-
minjam lepih dni, ki sem jih
preživel v gornjem delu new-
yorške države, Little Falls,
Fly Creek, Cooperstown, Rose-
boom, Cherry Valley, Worces-
ter ... Sleherni dan je bil
poln novih doživljajev ... Sko-
ro neverjetnih ... Spominjam
se, ko smo se neke noči vozili
z veslice v Fly Creeku proti
Little Fallsu ... Ozka cesta,
polna ovinkov in rajd ... Šo-
firal je prijatelj Matija, ki je
sploščka veselo prepeval, po-
tem pa iznenada utihnil. Kara
je šla z naglico petdeset ali
šestdeset milj na uro. Včas je
za las manjkalo, da nismo šli
v ditch. Toda Matija je bil iz-
boren drajver. Ko smo bili
skoro na cilju, mu vseeno re-
če moj spremljevalec: — Go-
tovo si že zaspan, Matija, danj,
bom jaz sedel h kolesu ...
— Matija mu je za mirno
odvrnil: — Kaj zaspan? Nič
zaspan! Saj že spim, odkar
smo se odpeljali z veslice ...

PIJANOST KOT EKSPERI- MENT.

V neko newyorško velebla-
govnico je prišel ob času naj-
večjega prometa popolnoma
pijan človek. Počenjal je
vsakovrstne neumnost ter
prodajalke in kupee grdo nad-
legoval. Ko so ga pozvali, naj
da mir, je postal nasilen in je
stolkel vse, kar mu je prišlo
pod roko. Moža so aretirali.

Na policiji pa so bili zelo
presenečeni, ko so ugotovili,
da gre za profesorja Cullima-
na, enega najuglednejših ame-
riških učenjakov. Pred sod-
nikom se je zagovarjal, da je
šlo za znanstven poskus, ker
piše knjigo o učinkih alkohola.
Da bi te učinke čim bolje
spoznal, se je namenoma opi-
janil. Sodnik ga je oprostil,
nasvetoval mu je pa, naj bo v
bodoče s svojimi eksperimenti
malo previdnejši.

V ANGLIJI SE VSAK ME- SEC POROČI OKROG 40,000 PAROV.

V Angliji ne pominjajo, da bi
se kdaj sklepalo toliko zaka-
nov, kakor ravno zdaj v vojni.
Po najnovejših statističnih po-
datkih se v Angliji, odkar je
izbruhnila vojna, poroči vsak
meseec okrog 40,000 parov. Ve-
čina ženinov je vojaškega stu-
ana. Vojaki in mornarji, ki od-
hajajo na fronto, hočejo pre-
skrbeti izvoljenkam svojega
srca državno pokojnino, ako
bi se jim na fronti kaj pripetilo.

NAJVEČJI DRŽAVNI PRAZNIK

4. July
SE BLIŽA

ZA NAROČNIKE

IMAMO ŠE NEKAJ ZASTAV,
ki so na razpolago našim naro-
čnikom po ugodni ceni. Mar-
kateri želi imeti za dom znata-
vo ob priliki
narodnega praznika.

OPIS ZASTAVNE SKUPINE

Zastava: 5 čevljev dolga in
3 čevlje široka; izdelana iz naj-
boljše blaga (cotton buting) in
obrobljena ter ročno vezena,
barve najbolj trpežne; vse zve-
zde so šivane na obeh straneh.

Drog: iz trdega lesa, pobar-
van, 7 čevljev dolg, in sestoji iz
dveh delov. — Ročaj in vrvi.

Naročite pri:
SLOVENIC PUBLISHING CO.
216 W. 18th Street New York

PO POSEBNI CENI ZA
NAROČNIKE TEGA LISTA
\$2.50

(Vsi pošiljalni stroški plačani.)

Kratka Dnevna Zgodba

IVAR BJARNE:

Hotelski sin

"Ali se more ves hotel zaljubiti?"

Zakaj ne? Posebno, če se imenuje hotel "Pri dveh fakultetah" in če ne leži niti petdeset metrov stran od Sorbonne; zakaj ne? In še posebno, kadar se v deželi poraja pomlad...

Začelo se je s tem, da se je rodil "hotelski sin" — mekega poznoaprilskega dne, ko je sonce že ob devetih jutraj pošiljalo svoje tople žarke na ozko, globoko dvorajsko hotela "Pri dveh fakultetah." Vsi smo mislili biti deveto uro v zvoniku cerkve St. Etienne du Mont, ko je babica pri drugem desnem oknu tretjega nadstropja pokazala novorojenčka.

In celo minuto so gledali gor vsi: hotelir, kuharica, natak, sobarica in devet in dvajset študentov, stoječih na dvorišču; gledali so belo telasec, ki je neizkalo v sonce.

Neki privoleten medicinar je plašno vprašal:

"Zakaj pa otrok joče? Ali je bolan?"

In hotelir je zanišljeno dejal:

"Lahko bi ga krstili za Clauda."

Nato pa neki študent:

"Tudi Louis ne bi bilo napak."

"Ali pa Firmin." je boječe menil natak.

"Seveda, vsak moški iz hiše, pa čeprav je še vlačjen za ušesom, bi rad malčku vrnil

svoje ime," je godrnjala sobarica. Ničvredneži!"

V pogovor je segla babica, ki je zaklicala: "Obiski so dovoljeni šele od desete ure dalje." Še tem je odločno zaprla okno. Tedaj se je gruča na dvorišču razkropila.

Visoko zgoraj pa, prav visoko zgoraj nad strehami in pod neko drugo veliko sinjo streho, so se podile bele ovčice. In v pisarni je zvonil in zvonil telefon. Ko je hotel natakar steci tja, ga je gospodar zadržal:

"Ne, danes nič. Danes ne morem nič slišati o poslih. Rajši mi prinesite moj brivski pribor."

In začel se je pri vodovodu militi. Sobarica mu je držala zrcalo. Študentje so se pomembno spogledali. In nekaj sekund nato so se vsi brili pri odprtih oknih. Z menoj vred.

Medtem, ko smo se brili, mi je moje zrcalo izdalo, da imam nekam čudne oči. Preveč rdeče, in violičaste kolobarje pod njimi. Prav nič lepo na pogled. In moja roka, ki je držala britev, je drgetala.

Predstavljam si morate, da je v istem trenutku drgetalo devetindvajset britev — da o hotelirjevi sploh na govorim — v devet in dvajsetih hotelskih sobah s sreč vred, kakor na primer moje. Posebno kadar mislim — očitno prav tako kakor drugi — na čudno usodo mladega dekleta.

Bila je devetnajst let stara in rojena na francoskem otoku Martinique. In ko jo je njen brat, ki je študiral pravo, vzel s seboj, je hotela tudi ona študirati pravo. Njen oče je bil uradnik.

"Kmalu si bova v sobi — in pohitela bova s študijem, kajti dosti denarja nimava."

Takšen je bil njun sklep. Med potjo je pa bodočo odvetnico zapeljal neki popotnik prvega razreda.

"Kako lepo sije sonce! In kako jasno na našem dvorišču opaziš, da je zunaj april!"

Sleherni trenutek so se ob odprtih oknih pokazali belo namuljeni obrazi. Nobeden ni hotel k "defileju" priti prepozno. Kajti vsi, ali skoraj vsi smo bili zaljubljeni v mlado mater. Tudi natak. Še-er je bil pa on tisti, ki je dejal:

"Njeni lasje so čisto drugačni kakor lasje drugih deklet... njeni lasje so črni kot svila."

Naposled smo se vsi zbrali na dvorišču. Trije črne, ki so študirali farmacijo, v smokingih. Kakšen drug dan bi bilo to smešno. Tisto nedeljsko jutro se pa nobeden niti nasmehnil ni, tako pobožni in prijetni so bili njihovi črni obrazi v njih.

Sobarica je tiho ihtela in neprestano ponavljala: "Prvi otrok, ki se je rodil v našem hotelu. To pomeni srečo. To pomeni srečo."

In zdaj nam je bilo dovoljeno iti po stopnicah navzgor in stopiti v sobo. Seveda le po parih. Eno minuto vsak par. Niti sekundo več. Hotelir, ki je stal poleg zibelke, je držal uro v roki in ni dovolil nobene sleparije.

Mlada mati je bila zelo ble- da in se je plašno smehljala.

Mislim, da se je bala bodočnosti. Prekinjen študij — in zdaj naj bi s pišlim denarjem ki ji ga je pošiljal oče, in ki je še zanjo komaj začel toval za življenje, preživljala še o-

troka. Toda njene oči so se kljub temu svetile in od časa do časa je obrnila glavo in pogledala proti zibelki.

Ko smo bili spet spodaj, je žrtvoval hotelir vsakemu kozarec vina in ko nam je napil, na- je takole nagovoril:

"Vsi veste, da naša mlada mati nima niti belica. Jaz bom skrbel za njeno prehrano in stanovanje. Mislim pa, da bi tudi vi lahko nekaj prispevali. Če vam zvišam ceno stanovanja za deset odstotkov, bi ta prebitek kril stroške za otrokovo vzgojo. Kaj pravite?"

Navdušeni smo vsi pritrdili. In hotel "Pri dveh fakultetah" je imel sina.

Toda še tisti večer je Avgust Bella, eden izmed črnih farmaceutov pobral šila in kopita, plačal svoj račun in zapustil hotel.

Hotelir ga je strogo obsodil. In tudi vsi drugi. Zaradi tistih borih desetih odstotkov.

Kaj takšnega! Ta Avgust Bella, ta velikan. Meril je namreč meter in pet in devetdeset. Najlepši in najtemnejši črnc, ki sem jih kdaj videl v Parizu. Niti trideset francov torej ni hotel žrtvovati za mlado nezakonsko mater! Kaj takšnega! — Kdo bi si bil mislil!

Krasna pomlad. Boulevard St. Michel je ozelenel. In Luxembourg vrt se je spremenil v salon.

Naš hotelir je sedel v parku in zdela se je, da sanjari ob pogledu na veliki ribnik, ko sem ga prijateljsko potepal po rami. Pa ni sanjaril. Računal je. In rekel mi je:

"Da. Avgust Bella jo je odkuril... Toda mladi materi je zapustil spomin..."

"Kako?"

"Davi sem dobil od njega pismo, iz Marseilla v njem mi sporoča, da je sit civilizacije in da hoče nazaj v divjino. Vendar mu ne verjamem niti besede..."

"Oh!"

"V farmakološkem zavodu je bil najboljši od vseh, to so mi povedali njegovi tovariši. Ljubil je civilizacijo in kar groza ga je bila pred divjino. Verjemite mi. Od vseh stanovalec se je najpogostejše kopal."

"Ah."

"In zdaj. — Mislim, da je bil on tisti, ki je, ko ste preteklo nedeljo po vrsti obiskovali mlado mater, pustil pri otrokovi zibelki zavojček. Vsi ste gledali samo mater. Velik Avgust je pa mislil na dete. V majhnem zavojčku, ki ga je drugo jutro našla sobarica, so bili zaviti tisočaki."

In hotelir je vstal in izginil.

Dolgo sem sedel kakor vko-

van. In na klopi, ki jo je obsevalo solnce, sem skoraj jokal. Spominjal sem se solza, ki so tekle po Avgustovem smotkingu, ko smo po obisku pri mladi materi stopali po stopnicah navzdol.

Ali veste, da so črneve solze bele? Šele nekaj ur pozneje sem to opazil. Sinji pisemski Avgustov papir — njegovo pismo iz Marseilla, od koder je hotel nazaj v divjino — je imel bele madeže.

Hotelski sin 3

IV začetku tega spisa sem povedal, da je moja roka pri britju drgetala. In še zdaj drgeta; moje pero piše čudne črčke.

Majhno afriško mestce, ki ni imelo lekarnarja, ga zdaj ima. Čarodej je in piše se

DELA VSKI RAKETIRJI OBSOJENI

Štiri izsiljevalce je zadela zaslužena kazen. — Sedeti bodo morali od pet do trideset let.

Newyorški sodnik James Garrett Wallace je v ponedeljek obsodil štiri izmed šestih unijskih raketirjev, ki so bili spoznani krivim groženj, nasilja in izsiljevanja.

Pripadali so uniji prodajalcev sočevja. Razvražali, trgovci in prekupei, ki jim niso plačali grafted, niso smeli razvažati oziroma prodajati svojega blaga. Pretili so jim s štrajkom in sabotažo. Na ta način so si prilastili težke tisočake. Najhujša kazen je zadela 32

letnega Nicola Elia, generalnega upravitelja locala 1204, ki je bil obsojen na ječo od 15 do 30 let, dočim bodo morali njegovi trije tovariši sedeti od 5 do 15 let.

Dva bo sodnik obsodil prihodnji ponedeljek.

Sodnik Wallace je rekel, da taki ljudje delajo sramoto delavskim organizacijam, kajti svojo kontrolo nad organizacijami izrabljajo v izsiljevalne svrhe.

Kako so zasedli Oslo

Neki Švicar, ki je bil ob času, ko so Nemci zasedli Oslo, v tem mestu, poroča:

Kmalu po polnoči so zatulile sirene. Dolgo jih ni nihče vzel resno. Čestne svetilke so gorele dalje, okna so ostala svetla, ljudje so radovedno vtikali glave skozi okna, da vidijo, kaj se je zgodilo in ali se je sploh kaj zgodilo. Čez četrte ure sem stopil v mesto, znan od radovednosti, kolikor je to v tej flegmatični deželi sploh mogoče.

Na poti v središče so luči ugasnile do majhnih, rdečih svetilk ob prometno nevarnih mestih. Mnogo ljudi je bilo na cesti, v temni, zakriti noči. Pribežalščke podzemne železnice je bilo prepolno ljudi. Drugi so se gnetli pred vhodom in čakali, da postane resno. "Le mirno!" je ponavljal

Avgust Bella. Spreten čarodej, to mi lahko verjamete. Čarodej, ki ne prodaja ne aspirina, ne kinina. Čarodej, ki zdravi tako, kakor so zdravili nekoč stari, prav stari.

Ljubil je dekle. — In ljubil jo je bolj, ko vsi drugi. In s tem je povedano vse.

mlad moški neprestano mladi ženski. To je norveško geslo, ki bi ga bilo treba prav za prav zapisati na grb te dežele.

Med tretjo in četrto uro je sledil drugi alarm. Prespal sem ga in sem zvedel o njem šele naslednji dan iz listov. Zjutraj ob sedmih ali osmih se je isto ponovilo. Tokrat pa je bila cela simfonija iz grmenja letalskih motorjev, regljanja strojin in strelav obrambnih topov. Ostal sem v postelji, prisluškoval, malo bral, spet prisluškoval, okrog pol desetih pa sem vstal.

Bilo je krvavo resno. Nad mestom je metolelo nemških letal, ki so letela včasih skoraj do streh nizko in streljala s strojnimi na ceste. V mestu se je vsakih nekoliko minut ponavljalo tuljenje siren. Nisi pa vedel ali naj skočim v kakšno hišo ali pa greš lahko spet na cesto. Začetno in končno opozorilo s strelami so zamenjavali, končno se ljudje niso več brigali za sirene in so šli ne oziraje se nanje po svojih potih.

Evakuacija je bila v polnem teku, vse je pritiskalo na deželo. Širile so se govorice: ob letališču v bližini mesta so zavzeli Nemci, zasedli so Bergen,

Trondhjem, Stavanger, Narvik. Nemške vojne ladje so si izsilile prihod v Oslo in šeer na najožjem mestu fjorda, ki je bilo tako nezavzetno, da je spadalo že mnogo spretnosti in umetnosti zraven, da so ga mogli izgubiti. Vlada je pobegnila in se je uredila dalje na severu. V pristanišču in drugod je padlo nekoliko bomb, drugače so se letalci zadovoljili s tem, da so krožili neženirano nad mestom.

Večina lokalov v središču je bila zaprta, pošte niso dostavljali, telefon je deloval le v redkih, izjemnih primerih. Z zunanjim svetom dobiti zvezo, je bilo nemogoče.

Odločitev je kmalu padla. Evakuacija so uradno ustavili, evakuacijski urad se je razšel, mesto je kapituliralo. Pred nemškim poslaništvom sta stala dva vojaka s kljukastim križem. Nemški vojaki so se vozili z avtomobili skozi mesto s pripravljenimi puškami. Kolone so vkorakale in so jih usmerjali v vojašnice. Policijska in domača vojaštvo sta opravljala varnostno službo. Nemci so med množico na cestah v splošnem kar izginjali. Mladi ljudje so tulili za avtomobili z nemškimi vojniki. Norvežani jemljejo vse prelahko. Če ne upoštevamo tega, da so bili lokali še zaprti, pa je šlo življenje normalno nego običajno. V nekem trenutku se je oglasil kratek letalski alarm. Vse je že sanjalo: Angličani prihajajo! Čez nekoliko minut pa je minilo. Bržkone je bil le poskusni alarm.

"STRELJALI BOMO IZ

VSAKE HIŠE."

Švicarsko javno mnenje, ki dobiva čedalje bolj jasen izraz v švicarskem tisku, odkrito priznava, da bodo postopne invazije nevtralnih držav in tistih držav, ki se ne marajo ukloniti pred zahtevami Berlina ali Moskve, le še bolj utrdile odločnost Švice, da se vsakemu nasilju upre z vso svojo

STRAHOTE

VOJNE

ČASU PRIMERNA

KNJIGA

Spisala Berta pl. Suttner

228 strani

Cena 50 centov

Dobite jo pri

KNJIGARNI SLOVENIC PUBLISHING CO.

216 W. 18 St., New York

močjo in sredstvi slehernemu napadalcu. V listu "Die Tat" piše znani publicista, zvezni svetnik Dutweiler:

"Dvanajst nas je bilo, danes nas je samo še četvero, in jutri bomo morda le še trije. V mislih imam namreč tri majhne nevtralne države v srednji Evropi. Ako nas bo hotel kdo napasti, naj ve, da bomo streljali pri nas iz vsake hiše in je v veliki zmoti tisti, ki misli, da bo lahko zasedel kaj drugega kakor razvaline, ki jih bomo zapustili."

ZAZIDANA OLJSKA GORA.

Jeruzalemski listi pišejo, da bo Oljska gora v kratkem izginila. Še nedavno je bil ta hrib takšen, kakršnega poznamo iz evangelija, pokrival ga je majhen gozd in na njem je bilo mnogo oljk. Sedaj pa je neki angleški koncern ves ta svet pokupil in namerava na njem zgraditi novo mestno četrt.

Za ta namen bodo vsa drevesa podrla in svet izravnali. Gradbeni načrti so že pripravljeni, dela se bodo začela v kratkem. Skozi sedanji oljni gozd bo šla široka asfaltna cesta, a posebna avtobusna proga bo vezala novo četrt z jeruzalemskim središčem. Angleške oblasti so že izdale dovoljenje za izvedbo teh načrtov.

IMATE ŽE TA PRIROČNI ATLAS?

V teh kritičnih časih je vsakemu čitatelju dnevnih vesti potreben ta priročni ATLAS, ki ga pošljemo našim naročnikom po najnižji ceni. — Naročite ga še danes!

Velikost 9 1/2 x 14 1/2 inčev
48 velikih strani;
32 barvnih zemljevidov tujih držav in 9 zemljevidov Zdr. držav in zastav vodilnih držav;
45 svetovnih slik popolnoma o-značenih;
Zanimivi svetovni dogodki.
Najnovejši zemljevid kaže cel svet in tudi:
RAZDELITEV POLJSKE MED NEMČIJO IN RUSIJO
ITALIJANSKO OSVOJITEV ALBANIE
PRILJUČITEV ČEHOSLOVAKSKE K NEMČIJI
NOVA FINSKO-RUSKA MEJA

Cena 25 centov

Pošljite svoto v znakah po 3 oz. po 2 centa.

Posebnost:

HARRISONOV ZEMLJEVID, KI SAM SEBE POPRAVLJA
KUPON, ki ga dobite z atlasom in ko ga izpolnite in pošljete k izdajatelju zemljevida, vam daje pravico, da dobite dodatne zemljevide z novimi mejami vojskujočih se držav, kakor bodo premenjene po sedanji vojni.

Naročite Atlas pri:
"GLAS NARODA"
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

Karl MAY

IZ BAGDADA V ŠTAMBUL

4 knjige, s slikami, 627 strani

VSEBINA:
Smrt Mohamed Emina. — Karavana smrti. — Na begu z Goropa. — Družba En Nast.

Cena \$1.50

KRIŽEM PO JUTROVEM

4 knjige, 598 strani, s slikami

VSEBINA:
Jezero smrti. — Moj roman ob Nilu. — Kako sem v Mekko romal. — Pri Samarih. — Med Jesidi.

Cena \$1.50

PO DIVJEM KURDISTANU

4 knjige, 594 strani, s slikami

VSEBINA:
Amadija. — Beg iz ječe. — Krona sveta. — Med dvema ognjema.

Cena \$1.50

PO DEŽELI SKIPETARJEV

4 knjige, s slikami, 577 strani

VSEBINA:
Brata Aladžija. — Kocča v soteski. — Miridit. — Ob Vardarju.

Cena \$1.50

Naročite jih lahko pri

Slovenic Publishing Company

216 WEST 18th STREET

NEW YORK, N. Y.

Kdo bi ne hotel biti z Mayem v "Padišahovi sen- ci" pri "Oboževalcih ognja", "Ob Vadarju"; kdo bi ne hotel čitati o plemenitem konju "Rihju in njegovi poslednji poti"? — Kdo bi ne hotel spoznati "Winnetova", idealnega Indijanca, ki mu je postavil May s svojim romanom najlepši spomenik?

V GORAH BALKANA

4 knjige, s slikami, 576 strani

Kovač Šimen. — Zaroka z zaprekami. — V golob- njaku. — Mohamedanski svetnik

Cena \$1.50

SATAN IN IŠKARIOT

12 knjig, s slikami, 1704 strani

VSEBINA:
Iseljenci. — Yuma Šetar. — Na sledu. — Ne- varnosti nasproti. — Almaden — V treh delih sveta. — Izdajalec. — Na lovu. — Spet na divjem zapadu. — Rešeni milijoni. — Dediči.

Cena \$3.50

WINNETOV

12 knjig, s slikami, 1753 strani

VSEBINA:
Prvikrat na divjem zapadu. — Za življenje. — Nšo-či, lepa Indijanka. — Prekletstvo zlata. — Za detektiva. — Med Komanči in Apači. — Na nevarnih potih. — Winnetov roman. — Sans Ear. — Pri Komančih. — Winnetova smrt. — Winnetova oporoka.

Cena \$3.50

ZUTI

4 knjige, s slikami, 597 strani

Boj z medvedom. — Jama draguljev. — Konč- no. — Rih in njegova poslednja pot.

Cena \$1.50

Gozdar Anton

Roman: Spisal L. G. — Za "Glas Naroda" priredil X. X.

28

Drobeli kamena so prileteli Tonetu v obraz, in za pest debel kamen, ki se je bil s skalo vred utrgal, ga je poškodoval na roki. Zdelo se mu je, da se je gozd v krogu zavrtel okoli njega. In ko je došel domov, se mu je zdelo, da se vse hiše majajo.

V sobi ga je čakala mati. Dal ji je otroka, kriknil "Jezus Marija!" ter padel ves s krvjo oblit na bela tla.

8. POGLAVJE

Doktor Bruno je bil zelo jezen, ker je bil Tone tako iznenađeno izginil s strelišča. In ker so popoldne tudi darove razdelili, ne da bi se Tone pojavil, je jezen sedel v kočijo ter se odpeljal v sosednje letovišče, kjer se je zadržal pet dni.

Pozno ponoči se je vrnil. Potrkal je na gozdarjeva vrata in je moral precej dolgo čakati, predno mu je na adgozdarjeva žena odprla. Na vprašanje, kje je njen mož, je odvrnila, da ga ni doma, ker je moral prevzeti v revirju službo, odkar je Tone bolan.

"Tone, bolan?" se je začudil doktor.

"Kaj pravite na to, gospod doktor? Nekaj čudnega se je zgodilo s Tonetom. Tistega večera, ko ste se vi odpeljali — jaz sem stala baš pred vrati — je podivil Tone po s tezi s planine. Gologlav je bil, ves krvav in otroka je držal v naročju. Klical sem ga, pa ni nič slišal. Kar naprej je divjal proti domu. Seveda, moj mož in jaz sva takoj hitela pogledat. Stara ženica je držala otroka in skoro blaznela od strahu. Na tleh je pa ležal Tone v krvi in se ni ganil."

"O, ti moj Bog!"

"Da, tako je bilo! In nihče ne ve, kaj se je zgodilo prav za prav. Z možem sva ga dvignila in ga odnesla na posteljo. In ko sva nju sezula čevlji, je bil poln krvi. In njegovo nogo je bilo strašno pogledati. Mrzlica ga trese, zdaj že šesti dan."

"Pa kaj se je zgodilo?"

"Sam Bog ve. Tone ne more govoriti, zato so pa ljudje bolj zgodovni. Veste, tisto je Marijin otrok. V nedeljo ga je nesel Tone na planino. In ljudje pravijo, da se je Marija s Tonetom srečala in da je njegov otrok. Kaj se je pa na planini zgodilo, nihče ne ve. Na poti domov ga je bajeskalala ranila. Seveda, ljudje ugibajo to in ono. Torej lahko noč! In dobro se prespite."

Naslednjega jutra je Bruno gologlav in golorok šel k gozdarju. Mati je bila baš stopila iz sobe. Na zaskrbljenem obrazu so se ji poznale prečute noči.

"Kako je s Tonetom?"

"Hvala, nekoliko bolje! Šinoci je ponehala mrzlica. Toda slab je še, strašno slab."

"Ali bi ga lahko videl?"

"Vi že. Vas ima rad."

Bruno je stopil v sobo ter počasi zaprl vrata za seboj. Dasi je zunaj sijalo žarko sonce, je bilo v majhnem in tihem prostoru temno. Le skozi napol zaprte oknice je padalo nekaj solnčnih žarkov ter se poigravalo na nasprotni steni. Po prstih je pristopil Bruno k ležišču. V somraku je opazil na blazini sled in ožgan lovčev obraz.

"Tone!" je vprašal komaj slišno.

Nobenega odgovora. Zdelo se mu je le, da bolnik nekoliko lažje diha.

"Ali veš, kdo sem?"

Tone je prikipal. Nato je zašepetal.

"Hvala Bogu!"

Dihanje je postalo težje. Malce se je premaknil, ter rekel s težavo: "Zdravnik mi je prepovedal govoriti."

"Kaj se je zgodilo?"

Bolnik je le odkimal in zaprl oči.

"No, če ne moreš govoriti, pa ni treba. Toda pri tebi bom ostal."

Doktor je primaknil stol k postelji. Na steni je enakomerno tiktakala ura. Iz kuhinje je bilo slišati vesel otroški smeh. Stranica je zaskripala, in bolnik se je nekoliko vzravnal.

"Tone, ali bi kaj rad?"

"Kapljo vode prosim."

Spet je omahnil na blazino.

"Čakaj, ti bom prinesel sveže vode iz vodnjaka."

(Ko je odprl Bruno vrata, je moral zadržati od žarke sončne svetlobe. Tonetova mati je skočila k njemu, toda doktor jo je pomiril rekoč:

"Le ostanite pri otroku, mati. Tone bi rad vode. Bom jaz šel ponjo."

Vrnivši se od vodnjaka, ga je starka prestregla na pragu, hoteč ga nekaj vprašati, toda Bruno jo je potolažil:

"Nikar ne skrbite manica, vse bo dobro."

Mladi gozdar je pil v dolgih požirkih.

"Bog vam tisočero povrni!"

"Je že prav, Tone," se je nasmehnil doktor. "Toda Bog ima par tisoč drugih opravkov, kot meni vračati."

"Skoro bi rekel, da je res tako," se je komaj vidno nasmehal Tone. "V nebesih imajo najbrž preveč dela, pa pozabijo to ali ono. Včasih tudi nedolžnega kaj zadene."

Bruno ga je prijel za trepetajočo roko:

"Le mir, fant, in nikar se ne vtišaj v nebeske zadeve. Ne boj se, vsaka krivica bo popravljena."

Zopet je sedel k njemu in mu stregel do noči.

Tako so minili trije dnevi. Zdelo se je, da Brunova navzočnost blagodejno vpliva na bolnika. Dokler je bil Bruno pri njem, je bil miren, kakor hitro je odšel, je pa začel vpraševati mater. "Kdaj se spet vrne?"

Bruno je visoko cenil to lovčev vdanost. Raztolmačiti si jo pa ni mogel. Res, da je bil s Tonetom vedno dober in prijazen, toda to še ne more biti vzrok take naklonjenosti in vdanosti. Toda stvar ni bila tako zagonetna. Tone je pač smatral Bruna za človeka, kateremu sme vse zaupati. In nespolet se je približala ura, ko je odprl vir svoje bolečine.

Bilo je proti večeru. Skozi oknice so silili v sobo zadnji žarki zahajajočega solnca ter padali na odejo in Tonetove roke, ki so se zdele kakor s krvjo oblite.

(Nadaljevanje prihodnjic.)

Razne vesti.

SESTRI SE BOSTA SPOZNALI PO 52 LETIH.

V italijanski provinci Vercelli živita dve sestri dvojčici, medalež druga od druge, ena živi v Rivi Vercellesi, druga v Vallemossu. Stari sta 52 let, a do danes nista imeli niti pojma o tem, da sta si sestri, šele sedaj se bosta seznanili.

Njiju sorodstveno razmerje je odkril neki uradnik v Vercelliju, ki je pregledal osebne karte in je začuden ugotovil dve karti iz različnih občin v navedbah. Fotografiji na listinah sta si bili tudi za čudo podobni. Sprva je menil, da gre za isto osebo in za pomoč to ter se je obrnil na občino v Rivi.

Občinski tajnik je ugotovil, da živi oseba, za katero je šlo v Rivi, pa je zaslužil, da gre morda za dvojčici. Končno so dognali, da gre res za dve osebi, ki sta dvojčici. Kot otroka neznanih staršev so ju nekoč sprejeli v najdenišnico. pozneje so ju ločili. Obe sestrata gre sedaj dobro, obe sta poročeni in imajo otroke, nikoli pa nista vedeli ničesar druga o drugi, ker so ju zapuili dvema kmečkima družinama, ki tudi nista vedeli ničesar. Te dni se bosta sestri po 52 letih prvič srečali in spoznali ter se tega zelo veselita.

ZANIMIVE ŠTEVILKE

Težo zemlje so izračunali na 6.487.500.000.000.000.000.000 ton in sicer brez ozračja, ki ga cenijo več nego na 4.800.000.000.000.000 ton.

Človek, ki tehta okrog 76 kg, ima v svojem telesu 17 prvin in sicer med drugim cink, silicij, finor, jod, klor, žveplo, kalij, fosfor, dušik, kalcij, vodik in kisik.

V eni uri umre na zemlji 4600 ljudi. 6400 pa se jih rodi. V tistem času se primeri 198 tisoč zločinov, a samo 117.000 jih pride pred sodnike.

V isti uri poje človeštvo okroglo 11 milijonov kilogramov zelenjave, 3,6 milijona kilogramov mesa, prav toliko rib, 3 milijone jaje, 16 milijonov kilogramov kruha, 10.000 ton sladkorja, in porabi na 180 ton tobaka, 130.000 ton premoga, 160.000 sodov petroleja, od katerega porabi 31.000 sodov samo za razsvetljavo.

Nadalje izpusti v eni uri tovarna 5000 avtomobilov in 2000 ton papirja. Filmska industrija porabi 40 milijonov metrov filma, na poti je 1200 milijonov pisem in zavitev ter 116.000 hrzrojavk. Na zemlji divja v istem času 1800 neviht, nanje pa pade 400.000 večjih in manjših zvezdnih utrinkov.

Svetovna zgodovina pozna samo 268 let absolutnega miru.

ZAMORKE SI ZNAJO POMAGATI.

Ko so pred nekoliko leti žene belgijskih častnikov in raziskovalcev prvič prišle v Belgijsko Kongo, so nosile tudi prvi kratke bele hlače, ki so tako moderne. Te hlače so zamorke takoj opazile in so se navdušile zanje.

Zamorke imajo kakor znano, veliko nagnjenja do posnemanja vake mode. Zato ni bilo nič čudnega, da so se že po nekoliko dneh začele pojavljati ototine zamork v kratkih hlačah. Te so pa bili posebne vrste. Zamorke niso imele na razpolago belega blaga, da bi si jih izdelale in tako so si pomagale na drug način. Bele barve imajo zadosti v zalogi, tonaj so šle in so si bele hlače enostavno — naslikale na kožo. Te kratke hlače zamorskih žen so bili izdelani tako spretno, da si celo od blizu menil, da vidiš njih robove in šive. Na ta način modernizirane so zamorke ponosno stopale skozi svoje goščave in so bile prepričane, da bele hlače belih žensk nikakor ne morejo biti lepše, nego so njihove.

TO SI VELJA ZAPOMNITI.

Egiptski kralj Pir je v bitki pri Ausenlumu premagal Rimljane leta 279 pred Kristom, toda imel je pri tem tako velike izgube, da je moral izprazniti Apulijo, ter se vrnil s svojo zmagovito, toda zdesetkovano vojsko nazaj v rodni Epir.

Napoleon, vzornik vseh modernih vojskovodij in osvajačev, je izrekel besede: "Dobljena bitka se ne pomeni dobičje, ne vojne, nasprotno, čim več dobljenih bitk, tem več je verjetnosti da se izgubi vojna, ki ji nima nihče več dobiti."

Rimljani so bili potolčeni v nešteti posameznih bitkah od Kartaginev, Hispanov, Galcev, Germanov in Kelto, toda navzlic temu so vladali ves antični svet.

Sovjetska vojska šteje danes 12.000.000 vojakov. Njen maksimum lahko doseže 21 milijonov vojakov med 19. in 40. letom starosti.

Samo dvema zavojevalcema se je v zgodovini posrečilo deloma in začasno zasesti angleške otoke. To so bili najprej Rimljani potem pa Normani.

Največji vojskovodje in osvajači sveta, Aleksander Makedonski, Hanibal in Napoleon, niso preživeli svojih uspehov ki so jih dosegli na bojišču.

Svetovna zgodovina pozna samo 268 let absolutnega miru.

Nova

VELIKA KUCHARICA

Po dolgoletnih izkušnjah in preizkušnjah je Felicita Kalinšek svojo veliko Kuharico vnovič spopolnila in predelala. Ta izdaja je sedaj osma, kar pomeni za slovenske razmere več kakor še tako gostobesedna reklama.

Na več kakor 700 straneh je strnila odlična in priznana avtorica vsa stara in najnovejša dognanja kuhinjske umetnosti. Snov je obdelana nad vse pregledno, izbira receptov je izbrana. TO JE NAJPOPLENEJŠE DELO KI GA IMAMO NA TEM PODROČJU. Osvetla knjige je razkošna. Nešteto je slik v besedilu, 34 pa je novih barvanih tabel, ki jih je naslikal Dragotin Humek. . . .

Vsaka gospodinja, ki se zaveda svoje odgovornosti za zdravo in pravilno prehrano družine, si mora to knjigo omisliti. Vsaka gospodinja se mora namreč prirediti umetnosti, kako bo svojim domačim nudila zdravo hrano v potrebnih izbiri in menjavi. Vsaka gospodinja bo hotela tudi svoje goste iznenaditi s posebno izbranimi jedili. Za vse to ji bo najboljša vodnica in učiteljica ta SLOVENSKA KUCHARICA.

Četudi je omni naslik knjige v vseh pogledih ne samo vsebinsko, ampak tudi tehnično popolnejši od vseh dosedanjih izdaj, je cena knjige sedaj znižana. **\$5.** (Poštino plačamo mi.)

Naročite pri: Velja samo

KNJIGARNE: SLOVENC PUBLISHING COMPANY
216 West 18th Street New York, N. Y.

GOSPODINJE IN DEKLETA, TO JE KNJIGA ZA VAS!

STARI NAZIVI V SOVJETSKI VOJSKI.

Do nedavna je imela sovjetska vojska samo dva naziva za vojake in častnike. Vojake so prosto nazivali "krasnarmejce" častnike pa so imenovali "komandirje." "Soldat" oficir in general so bili strogo izgnani iz izrazoslovja vojske, ker so po mnenju pregorelih reformatorjev izražali preveliko podrejenost nižjih činov in so baje škodovali demokratičnim pojmom sodobnega ruskega reda.

Vendar pa se je to s časom pokazalo kot zelo nerodno in prvi prelom s to tankovstnostjo so tvorila odlikovanja sovjetskih borev, ki so dobili za svoje zasluge naslove maršalov. Sovjetsko poveljstvo je vzelo te naslove iz francoskega vojaškega slovarja, kajti caristična Rusija je imela za to vojaško stopnjo nemški izraz "feldmaršal." Komandirje so razločevali čisto mehnično komandir roto, bataljona, divizije, kora itd. Za te vojaške čine so imeli zelo nelep skovanke in sestavljenke. Vzeli so enostavno prva dva zloga in jih sestavili ter tako dobili prijetnejše besede: konrot, kombat, komdiv itd. Nosilei vojaških činov niso bili zadovoljni s to mehanizacijo, pa tudi v notranji upravi je bilo mnogo težko, kajti pri diviziji je bilo na primer lahko več častnikov z istim činom pa niso mogli vsi imeti naziva komdiv, takisto pri armadnih zbiorih in pri armijah.

Zato je maršal Vorosilov leta 1938 izdelal nov pravilnik, ki ga je v celoti odobrila vlada. Pravilnik je zopet uvedel stare nazive za nižje oficirje, lajtenant, kapitan, major in celo polkovnik. Za čine višjih poveljstev so bili ohranjeni stari izrazi komdiv, konkor in komandarna. Kakor pa vse kaže, so se slednji uprli svojim smešnim naslovom, zato je vlada letošnjega 7. maja zopet uvedla naziv general in generalmajor.

Beseda "oficir" se ni prodrla dasi jo je rabil Vorosilov že leta 1938 v nekem svojem poročilu. Takisto tudi "soldat" se ni priznan, češ, da to pomeni v bistvu najemnika, kar je žalitev za borec rdeče armade. Za sedaj imenujejo vojaka bojece, rjadovoj, krasno armejec. Zdi se pa, da bodo v kratkem zopet uvedli vse stare izrazoslovje, ki je plod dolgotrajnega razvoja vojaške or-

ganizacije in bi bilo skrajno težko najti nove izraze. Stare smešne sestavljenke pa ruska javnost sedaj splošno odklanja.

Milijon za Rdeči križ

Newyorška podružnica Rdečega križa je zbrala za vojno-reliefni fond nekaj nad milijon dolarjev. Naročeno ji je bilo zbrati dva milijona, in upa v kratkem času doseči svoj cilj.

WPA odpusča delavce

Works Project Administration poroča, da je črtala v prvem tednu meseca junija s svojega seznama 66.518 oseb. 5. junija je delalo za WPA še 1.858.712 oseb.

Priprave za konvencijo

Tekom tega tedna bodo začeli prihajati v Philadelphijo iz vseh delov dežele delegati na republikansko narodno konvencijo. Poleg delegatov bodo dospeli v "mesto bratske ljubezni" cele množice fotografov, častnikarjev, telegrafistov in radio operatorjev.

Konvencija se bo začela 24. junija.

Laški poslanik

Italijanski poslanik je v torek obvestil ameriškega državnega tajnika Hulla, da je Italija napovedala vojno Veliki Britaniji in Franciji. Hull je odvrnil, da je ta korak Italije razočaral narode vevpovsod in da bo njega posledica največja tragedija za vse človeštvo.

Železniška nesreča

V bližini East Farmingdale v državi New Jersey se je iztiriral osebni vlak Pennsylvania železnice. Nad trideset oseb je bilo poškodovanih. Smrtnega slučaja ni bilo nobenega, vendar imajo zdravniki le malo upanja, da bi kurjač in strojevodja ostala pri življenju.

Ko obnovite naročnino, pošljite še posebej 25 centov za priročni zemljevid, ki je nujen potreben, ako hočete natančno slediti današnjemu razvoju vojne.

Nova zaloga...

in tudi nekaj novih knjig in pisateljev

SLOVENSKE KNJIGE

JERNAČ ZMAGOVAC

Spisal sloviti poljski pisatelj HENRIK SIENKIEWICZ. Kakor vsi njegovi romani, je tudi ta zelo zanimiv.

cena \$1.—

MOJE ŽIVLJENJE

Spisal IVAN CANKAR. Najboljši slovenski pripovednik in pisatelj je Cankar, ki v tej knjigi pripoveduje marsikaj zanimivega iz svojega življenja.

cena 75c.

KRAJ UMIRA

Spisal JOŽKO JURAČ. Mladi koroški Slovenec zelo jasno in zanimivo popisuje življenje kmetov in rudarjev.

cena \$1.—

JUTRANJA ZVEZDA

Iz angleščine prevedel P. M. ČERNIGOJ. Roman se vrši v Egiptu in pisatelj prav zanimivo predstavlja zmagovalce prave ljubezni nad velikimi ovrkami in nevarnostmi.

cena \$1.—

OTROCI SOLNCA

Spisal IVAN PREGELJ. Poznani slovenski pisatelj popisuje čudovit svet med žarkostjo južnega solnca in senco hladne severne noči.

cena \$1.—

NA POLJU SLAVE

Spisal HENRIK SIENKIEWICZ. Pisatelj popisuje slajno zmago poljskega kralja Jana Sobieskega nad Turki pri Hotinu in s tem osvobodje Poljske. S to zmago je bila končana turška sila, pod katero so toliko trpeli tudi slovenski kraji.

cena \$1.—

V ZARJE VIDOVE

Spisal OTON ZUPANČIČ. Najboljši in še živčati slovenski pesnik podaja s to zbirko zopet nekaj umotvorov. Pesmi so posvečene njegovi ženi Ani.

cena \$1.—

ZNANCI

Spisal RADO MURNIK. Poznani humorist v tej knjigi kaže razne značje ter knjigo sam označuje kot "Povesti in orisi."

cena \$1.25

JARI JUNAKI

Spisal RADO MURNIK. Knjiga vsebuje 12 kratkih, smešnih povesti in bo vsakomur v veliko razvedrilo in zabavo.

cena \$1.—

ROŠLIN in VERJANKO

Spisal JANKO KERSNIK. Kersnik, ki je poleg Josipa Jurčiča naš najboljši pripovedni pisatelj, v tem romanu popisuje življenje in dogodke na gradu Dror v dolini Krke na Dolenjskem. Roman je zelo zanimiv od začetka do konca.

cena \$1.—

JARA GOSPODA

Spisal JANKO KERSNIK. Lepše povesti, kot je Jara Gospoda, skoro ni mogoče najti.

cena \$1.—

SODNIKOVI

Spisal JOSIP STRITAR. Starosta naših pisateljev in pravzaprav oče pravilne slovenske v tem svojem romanu živo in zanimivo popisuje življenje na deželi.

cena \$1.75

KNJIGARNA SLOVENC PUBL. CO.
216 WEST 18th STREET
NEW YORK, N. Y.

19
40

SLOVENSKO AMERIKANSKI KOLEDAR

POVESTI... POUČNI SPISI... ZGODOVINA... ZNANSTVENE RAZPRAVE... NARAVOSLOVJE SPISI IZ SLOVENSKEGA ŽIVLJA V AMERIKI... ITD.

NARODNI PRI: **Knjigarna Slovenic Publishing Company** 216 W. 18th St., New York

KNJIGA, ki Vas bo zanimala!

Cena 50 centov

160 strani s slikami